

изравняването на програмите не премахна тяхното фактическо обособено съществуване със всички произтичащи оттук негативни последици (както за самите цигански деца, така и за цялото българско общество). С още по-голямо съжаление трябва да се отбележи, че напоследък някои институции и неправителствени организации развиват активна дейност за подпомагането им, което е равнозначно на фактическо утвърждаване на заложения при създаването на тези училища сегрегационен принцип, вместо да се търсят пътища за тяхното трансформиране или постепенно ликвидиране. — бел. ред.

39. Тези избори естествено са били само в групата на полските келдерари, от която са „циганските крале“, а не сред цялата циганска общност в Полша. — бел. ред.

40. Знамето включва червено колело с 16 спици (древноиндийската чакра, символизираща връзките с прародината), разположено върху синьо и зелено хоризонтални полета, символизиращи небето и тревата, т.е. волния живот на циганите-чергари. За химн е обявена известната песен „Джелем, джелем“ (автор Ярко Йованович), отразяваща превратностите на тежката историческа съдба на циганите (създадена е в първоначалния си вариант от циганин, загубил цялото си голямо семейство в нацистки концлагер) и надеждите им за по-добър живот. — бел. ред.

41. Същото отношение като цяло обществото (включително и в България) проявява и към не-цигани, съпричастни по някакъв начин към проблемите на циганската общност, напр. учени, правозащитници и т.н. — бел. ред.

42. Този етноцентризъм, съчетан със дух на своеобразно „мисионерство“ (равнозначно на пренебрежение към „низшите“ цигани), говорещ за липса на уважение към „другата“ общност, проличава ясно и у нас. Подобна позиция, често прикрита зад демонстриране на най-добри намерения, проличава напр. в стремежа да създаде „вестник, обединяващ всички цигани“ (подобно явление не съществува никъде по света), вместо да се даде възможност на самите цигани да решат ще се обединяват ли и как, колко и какви вестници да издават и т.н. — бел. ред.